

Tato bakalářská práce se zabývá životem a působením hraběnky Eleonory Kounicové z Kounic, rozené Voračické z Paběnic a Bissingen, tedy šlechtičny v 19. století. Eleonora přišla na svět roku 1809 jako nejstarší ze šesti dcer Alžběty Wratislavové z Mitrovic a Jáchyma Jindřicha Voračického z Paběnic a Bissingen. Rodina byla velmi vlastenecky smýšlející a stýkala se s přední českou inteligencí, což se později odrazilo i v hraběčinyých činech a názorech. Roku 1828 se Eleonora provdala za Michala Karla hraběte z Kounic, stejně smýšlejícího. Jejich harmonické a láskyplné manželství obdařené deseti dětmi však nečekaně skončilo roku 1852, když Michal Karel náhle zemřel. Po ovdovění se hraběnka neuzavřela světu, naopak se vrátila k dobročinnosti a filantropii, které byly v době péče o rodinu mírně utlumeny, avšak po vychování většiny dětí se zase rozhořely na plno. Eleonora navštěvovala nejznámější české salony a řádný národní počín se neobešel bez jejího příspěvku. Považovala se za Češku a česky také hovořila. Spisovatelka Božena Němcová jí roku 1855 věnovala své nejslavnější dílo – Babičku. Zemřela v roce 1898 a je pohřbena nikoli v rodinné hrobce, nýbrž podle svého přání na Vyšehradském hřbitově „mezi Čechy“.